

Robin Douhan
IN MEMORIAM

Svensk nationalekonomi har förlorat ett stort framtidslofte. Tisdagen den 11 augusti i år skickade jag ett e-brev till Robin Douhan med en nyskriven text som jag bad honom läsa och kommentera. Det var inte första gången. Redan för åtta år sedan, när Robin var student på Handelshögskolan i Stockholm och jobbade extra på Nationalekonomiska institutionen där jag själv var professor, lärde vi känna varandra. Robin blev snart forskningsassistent åt mig. Samarbetet kunde inte ha varit bättre. Det var den naturligaste sak i världen för Robin att på sitt lågmälda men chosofria och rättframma sätt peka på det dunkelt tänkta och ge förslag som förbättrade disposition och framställning. Hans skarpa intellekt och stilsäkerhet var väl utvecklade redan då.

På onsdagen ringde Robins svärmor och meddelade det ofattbara. När mitt e-brev sändes till Robin hade han redan varit död i ett dygn efter att hjärtat oförklarligt och utan förvarning slutat slå under en bilresa.

Robin hade just fyllt 31 år och var sedan 2008 gift med apotekaren Ulrica Dohnhammar. Han växte upp i Tierp och Vendel i Uppland i en familj med tre yngre syskon. Robin tog studentexamen på datalinjen vid Forsmarks gymnasium 1997 och blev civilekonom vid Handelshögskolan i Stockholm 2004. Parallellt med Handelshögskolan och under något år därefter läste Robin andra samhällsvetenskapliga ämnen vid Uppsala universitet. Han läste bl a fyra betyg (120 högskolepoäng) i filosofi och sociologi och två betyg (60 högskolepoäng) i psykologi. Detta bidrog starkt till att han kunde utvecklas till något som i dag är ovanligt, en metodologiskt intresserad nationalekonom med gedigna kunskaper i andra samhällsvetenskaper och deras forskningstraditioner.

Det assistentarbete Robin utförde åt mig under sina år som student på Handelshögskolan var omfattande (i storleksordningen åtta månader på heltid) och innefattade korrekturläsning av manuskript, datainsamling och viss databehandling samt självständig ”research” och sammanställning av källmaterial. Under arbetet gav Robin prov på hög effektivitet, stor självständighet, en väl utvecklad språkkänsla, hög noggrannhet och akribi och en osedvanligt god förmåga att inom ramen för vida direktiv och allmänt formulerade önskemål ta fram önskad information ur stora material. Det blev också snabbt uppenbart att Robin hade en mycket stark inre motivation, hög arbetskapacitet och god koncentrationsförmåga. Även Robins examensarbete i nationalekonomi, som jag handledde, höll mycket hög kvalitet och skulle inte krävt särskilt mycket ytterligare bearbetning för att bli publicerbart i en statistisk tidskrift. Arbetet erhöll högsta betyg, dvs berömlig.

Hösten 2005 påbörjade Robin doktorandstudier ni nationalekonomi vid Uppsala universitet. Hösten 2006 anställdes han som forskare vid Institutet för Näringslivsforskning (IFN) där han huvudsakligen arbetat på sin avhandling. Men han hann också med flera andra saker. Under 2006–2007 redigerade vi tillsammans dubbelvolymen *The Political Economy of Entrepreneurship*, vilken ingår i International Library of Entrepreneurship Series (Edward Elgar förlag). Tillsammans skrev vi inledningskapitlet och i det arbetet visade Robin prov på sin stora inläsnings- och syntetiserande förmåga genom att i en omfattande och spretig litteratur

identifiera de centrala bidragen och tankegångarna, för att sedan sortera dessa på ett fruktbart sätt. Vi hade redan påbörjat arbetet med ännu en volym i samma serie (*Institutional Entrepreneurship*).

Robin kom snabbt igång med sitt avhandlingsarbete med professor Bertil Holmlund som handledare i Uppsala. Efter en originell studie om Indiens ekonomi tillsammans med doktorandkollegan Anders Nordberg kom han att forska inom området entreprenörskapets ekonomi. Han blev fil lic i januari 2009 på den egenförfattade uppsatsen ”Compulsory Education and Jack-of-all-trades Entrepreneurs”. Tillsammans med undertecknad hade han vid sitt frånfälle hunnit färdigställa två uppsatser som för närvarande ligger ute för bedömning hos tidskrifter. Vi hade också två ytterligare arbeten i ett framskridet skede.

Hösten 2007 gästades IFN av Mirjam van Praag, professor vid University of Amsterdam och en av Europas ledande forskare inom entreprenörskapets ekonomi. Hennes besök blev startskottet för ett fruktbart samarbete med Robin. De hann på kort tid skriva tre gemensamma uppsatser och jag vet att de båda såg fram emot många nya samarbeten under de kommande åren.

Robin hann också inleda ett samarbete med IFN-forskarna Lars Persson och Pehr-Johan Norbäck. Deras första gemensamma uppsats (”Entrepreneurial Innovations, Entrepreneurship Policy and Globalization”) hann bli helt färdigställd och Robin skulle själv presentera den vid European Economic Associations årskonferens i Barcelona i slutet av augusti.

Vid sitt frånfälle hade Robin således åtta helt färdiga uppsatser och det fanns åtminstone fyra ytterligare uppsatser ”i pipeline”. Han hade kunnat disputerat redan våren 2009, men gemensamt kom vi överens om att det var klokt att vänta ett år för att bygga ett så starkt CV och en så bra projektportfölj som möjligt inför den fortsatta forskarkarriären. Det rädde aldrig någon tvekan om att det var detta Robin siktade mot. Fem av uppsatserna kommer inom kort att ges ut i Uppsalainstitutionens avhandlingsserie som ett slags postum doktorsavhandling.

Våren 2008 var Robin Visiting Scholar vid Columbia University i New York som gäst till 2006 års Nobelpristagare Edmund Phelps. Vistelsen vid Columbia kom att betyda mycket för Robins utveckling som forskare och han kunde då även knyta en kontakt med William J. Baumol, professor vid New York University och nestor inom den nationalekonomiskt inriktade entreprenörskapsforskningen. Jag minns också med värme Robins och mitt samarbete vid New York University den våren.

Genom sin stora talang och sitt öppna och ödmjuka sätt var Robin en viktig inspirationskälla och förebild för yngre doktorander. Hans vilja att diskutera andras projektidéer och breda intresse för samhällsfrågor och kopplingen mellan forskning och ekonomisk politik bidrog också starkt till att skapa en kreativ forskningsmiljö vid IFN.

Robins bortgång är en stor förlust för hans hustru, hans övriga familj, och hans vänner. För oss som lärt känna Robin professionellt har sorgen två sidor. Vi har förlorat en djupt sympatisk vän och kollega – en person som genom sitt lågmälda och opretentiösa sätt tog lite tid att både lägga märke till och lära känna. Vi har också förlorat en exceptionellt lovande forskare som just börjat blomma ut och få utväxling på sin långa utbildning. Det är min övertygelse att Robin inom kort

skulle ha blivit en centralgestalt inom det förhållandevis nya forskningsfältet entreprenörskapets ekonomi.

Magnus Henrekson